

ԱԼԻՇԱՆԻ ՀԱՄԱԿԻՐ ՀԱՅԱՍՏԻՐԻ ՄԸ ՄԱՀԸ

ՅԱԻՈՎ իմացանք վերջերս Լոնտոնի մէջ տեղի ունեցած Թանկագին Հայասէրի մը կորուստը:

Անգղիոյ Ազատական Կուսակցութեան անդամներէն Լորտ Եղուարդ Ատքին՝ իր 65 տարեկան հասակին՝ յանկարծամահ եղեր է: Հանգուցեալը Հայ Ազգիս ջերմ անկեղծ բարեկամներէն մին էր, որ ամէն գնով պաշտպան կանգնեցաւ ի սկըզբանէ ի վեր մեր ազգային դատին: Չի կրնար մոռցուիլ 1895-1896-ին հայկական աղէտներու շրջանին իր ցոյց տուած մարդասիրական գործունէութիւնը, որով կազմակերպեց Անկիօ-Հայկական ընկերակցութիւն մը իր իսկ ջանիւք, որուն նպատակն էր օգնութեան հասնիլ և հասաւ իսկ մասնաւոր մարմիններու միջոցաւ աղէտեալ վայրերուն: Եղուարդ Ատքին 1924-ին ստացած է նաև Պայրընեան դարադարձին առթիւ Աթէնքի Համալսարանին կողմանէ Պատուական Ուսուցչապետի տիտղոս՝ ի վարձատրութիւն իւր արդեանց որ ախոյեան հանդիսացաւ ճընշուած ազգերու:

Հանգուցելոյն շիրմին վրայ երախտագիտական զգացումներու ուրիշ պսակ մը եւս դնելու պարագը մենք ունինք, նկատելով այն պարագան՝ յորում Լորտ Ատքին - որ Պայրընեան Ընկերակցութեան Նախագահն էր-, 1924-ին՝ հոյակապ Քերթողին մահուան 100 ամեակին առթիւ՝ հայասիրական ջերմ զգացումներովը մեծապէս ձեռնտու եղաւ խմբագրութեանս, որ դիմած էր իրեն մեր Թանկագին բարեկամներու Տիար Ս. Տէր Մ. Գրիգորեանի և Տիար Արշակ Սաֆրաստեանի սիրայօժար ջանքերովը: Ազնիւ Լորտը մինչև իսկ անձամբ ցրուած էր Պայրընի անմահ յիշա-

տակին նուիրուած Բագմալէպի պրակները Հայասէր Անգղիացուց մէջ: Եւ որ աւելի մեծն է՝ իր միջոցաւ Միաբանութիւնս և Ազգս յոյժ պատուաբեր մասնակցութիւն մ'ունեցաւ Լոնտոնի մէջ պաշտօնապէս

Լորտ Եղուարդ Ատքին

սարքուած Պայրընեան մեծաշուք հանդէսին մէջ, որուն նախագահը Մըսաբըր Պալտաին, (այսօր Մեծին Բրիտանիոյ նախարարապետ), ի լուր դիւանագիտական Մարմիններու և բոլոր Հանդիսականաց կարգաւով Ս. Ղազարէն հասած հեռագիրը՝ կը հռչակէր ժողովի հանդիսաւոր բացուած: Բզմ. ընթերցողը պիտի յիշեն անոր արծազանգը՝ զոր մենք արդէն ժամանակին մանրամասն տուած ենք հանրութեան:

1. Բզմ. 1924, Մայիս, էջ 188.

Ձեռք բերուած այս բացառիկ յաջողութիւնը ուղղակի արդիւնք էր հանգուցեալ Հայաստանի լորտին, որ և մանրամասն տեղեկագրած է յետոյ Մեծապատիւ Տիար Արշակ Սափրաստեանի: Սոյն հետաքրքրական նամակին հայերէն թարգմանութիւնը կը ներկայացնենք հոս.

30 Ապրիլ 1924

Սիրելի Տէր

« Ինչ որ կրնայի ըրի տեղ մ'տպանու-
« վելու համար Հայաստանի՝ արտասանուն-
« լիք մասերու ցանկին մէջ, բայց չկրցայ
« փոխել տալ ծրագիրը՝ հաստատուած և
« ընդունուած անցեալ շարքը Ձեր գիտնա-
« նել ուղիքին առաջ: Հասագոյնը զոր կրցայ
« ընել՝ կարգադրութիւնը եղաւ, որով պիտի
« կարդացուի ամփոփոյր մը հետագրի՝ որ
« ամառոյ 17-ին վիճակին ղրկուած էր,
« և և Պ. Պոլտոյին հաւանեցաւ որ հրատա-
« բակուի ան:

« Միայն « Dayly Telegraph »-ը էր
« որ հրատարակեց պատգամը:

« Բարի եղիք իմացնելու ընդհանրական
« Արքային ղեկարարութիւնը՝ որուն հանդիպե-
« ցայ, և յիշու Ս. Ղազարոս վերապա-
« տունայ Հայրերուն հաստատիքն յարգալից
« և երջանիկ յիշատակին այն արտագին
« հիշատարութեան, զոր վայելցի իրենց
« յարկին տակ 1898-ին, երբ բարեպաշտ
« և եղանաւոր գիտունը Հ. Ղեւոնդ Ալիշան՝
« հրատարեց զիս երանաշնորհ Միւրարայ
« Միւրաբանութեան այցելութիւն մը տալու »:

Ա. Մեծ. Տիար   Ձերդ անկեղծօրէն
Ա. Սափրաստեան   Եղոտարդ Ալտրին

Լորտ Եղուարդ Ալտրին նուիրեց յետոյ մեզ իր յարգի լուսանկարը (զոր հոս կը ներկայացնենք)՝ շնորհակալութեան ուրիշ գեղեցիկ նամակի մը հետ. զայս մեզի կը ղրկէր պաշտօնապէս Պայընեան լինելու բակցութեան կողմանէ, անգղիացի հոգա-կաւոր Բանաստեղծին հանդէպ՝ Միւրաբանութեան ցոյց տուած մասնաւոր յարգանքի արտայայտութեանց համար:

ԽՄԲ.

ՅՈՒՐ ՀՈԳԵՇՈՒՆՁՐ

Հ. Ղ. ԱԼԻՇԱՆԻ

ԿԵԱՆՔ

[Ի խօսելն զԺամանակէ քնոյ, կերակրոյ, հանգստեան և զբաւանաց՝ ասէ՛] Կէս կենաց ծախեալ և ցնդեալ յանգագաստից ի պահուստ միւսոյ կիսոյն. այլ և ի ամին մասին դարձեալ՝ զմեծ մասն ծախելով յոչ ուղղակի աստուածայինս, որպիսի են ուսմունք գիտութեանց՝ թէ և ազնուագոյնք ի պարագմունս արտաքինս:

Սողոմոն ասէր, « Մի մուտ է ամենեցուն յաշխարհ, և մի ելք հասարակաց »: Իցեն մի մուտք, այլ ոչ և մի և նոյն ելք ինձ երեւին.

միօրինակ իցեն ծնունդք, այլ ոչ նոյնօրինակ և մահունք. նոյն իցէ ուստի ելին, ոչ նոյն ուր մտանելոցն են և կալոց. անբանօրէն իմն են մուտք մարդոյ յաշխարհ. այլ ելքն գիտութեամբ, և զանազանեալ ըստ գործոց կենաց իւրաքանչիւր: Յաւիտենականութիւն երկգիծի հանդերձեալ կայ մարդոյ. կամ երանութիւն կամ տառապանք անվախճան. կամ կենք կամ մահ հանապազորդք:

Ոչ ամենայն օր ունի զվազիւ, և ոչ ամենայն գիշեր զտիւ,